

[Niels Andersen.]

indenrigsminister havde fremført, var forkerte, men indrømmede dog, at en omlægning af den karakter, jeg her har nævnt, ville betyde en skattelettelse for godsejere på 10 000-12 000 kr. om året — og denne indrømmelse vil jeg takke det ærede medlem hr. H. C. Toft for. Det reelle er altså, at det, man tilstræber fra venstres og de konservatives side, er at lette skattebyrden for godsejerne og den store gårdejer på bekostning af den lille mand i samfundet. Kan det virkelig være rigtigt, at venstre lægger navn til en så udpræget konservativ politik?

Der kan som sagt fra vor side være forhandlingsmulighed med hensyn til en omlægning af beskatningen, ligesom der kan være mulighed for forhandling vedrørende bygningsskatternes fiksering og trinvis afvikling, men forhandlingen må ske på det grundlag, at man sigter mod en grundskyld, der, så vidt det er gørligt, skal være ensartet over hele landet.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om et stats-tilskud til nedbringelse af amtsbeskatningen, der er fremsat af venstre og de konservative, tager i princippet sigte på det, som venstre gennem årene har stillet forslag om, nemlig at nedbringe grund- og ejendomsskatterne. At der i dette forslag til folketingsbeslutning er opstillet nærmere regler om, på hvilken måde lettelsen af ejendomsbeskatningen skal finde sted gennem en 5-årig periode, ændrer ikke hensigten og målet, at ejendomsbeskatningen skal søges afviklet.

Vel er ejendomsskatterne gennem årene steget, og det har sine grunde. De amtskommunale budgetter, der i det store og hele hviler på ejendomsskatterne, udgøres for en meget væsentlig dels vedkommende dels af de betydelige sygehusudgifter, der stedse har været stigende, ligesom også vejudgifterne til vedligeholdelse virker tyngende, ikke mindst nu, hvor vejnettet har undergået og stadig undergår store ændringer, alt efter som trafikken, både person- og godstrafikken, har ændret sig, således at den nu langt mere end tidligere belaster vejene. Disse vejudgifter må derfor ganske naturligt virke tyngende på amtskom-

munernes budgetter, og en følge af disse udgifters stigning bliver jo så en stigning af beskatningen på fast ejendom. Det kunne måske derfor være rimeligt, at der af vejfondens midler tilflød såvel sognekommunerne som amtskommunerne endnu større beløb — en større procent — af de afholdte vejudgifter, så meget mere som vejfondens midler netop opkræves til dette formål.

Det har også tidligere været på tale i det høje ting, at der kunne være en vis rimelighed i, at en del af de udgifter, der påføres sygehusene ved de mange trafikulykker, som belaster sygehusene med så mange sygedage, blev afholdt af vejfondens midler. Under alle omstændigheder må sygehusvæsenet, hvorend midlerne skal komme fra, være i en sådan orden, at de krav, tiden stiller til hospitalsvæsenet, så nogenlunde kan imødekommes.

Det samme må være tilfældet med hensyn til vort vejnet. Udvidelser og brobygninger trænger sig stadig væk på og hermed naturligvis meget betydelige investeringer. Og er fordelingen af byrderne ved sådanne nødvendige opgaver på en eller anden måde blevet skæv og ikke længere helt svarende til de store opgavers løsning, så findes der vel også en vej til at rette på en opstået skævhed.

Men når dette er sagt, må det også siges, at dette at sigte mod en fuldkommen fritagelse for grund- og ejendomsskatter, således som det foreliggende forslag gør over en vis årrække, ikke kan være rimeligt. Det kan medføre, at en prioritet i ejendomme annulleres, altså en foræring til alle ejendomsbesiddere her i landet, ikke mindst de største. For landbrugets vedkommende vil det være det store landbrug, der får den største fordel, såfremt en lovgivning af denne art gennemføres. Jordpriserne vil ganske naturligt gå endnu højere op, og udstykningerne, der så sandelig går trængt nok for tiden, vil vanskeliggøres yderligere ved endnu højere jordpriser.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at den amtskommunale udskrivning er steget fra 58 mill. kr. i skatteåret 1946-47 til 166 mill. kr. i 1959-60, altså tredoblet. Det er en betydelig stigning, men ikke desto mindre har jordpriserne trods denne stigning ikke været særlig hæmmet, men har